

GLORIA

ELLER
ÖDETS HAND.

(Forts. från föreg. nr.)

KAP. XXXVIII.

Handlingen vittnade på många ställen om oreda i tankesättet, sinnet vidhelt och förvirring. Lydelsen var följande:

Med kännedom om mitt förestående slut önskar jag här meddela några upplysningar, vilka gärna för mig få upptagas såsom en beaktelse. Men jag vill på förhand säga, att detta är ett minsta, ty jag är varken en kristen eller en teg skrymska. Ingen fruktan för följder är motivet till denna min handling. Ingen kärlek till min son, som jag aldrig sett och om vars existens jag var osäker till för några få månader sedan, driver mig heller här till.

Nr. 3, sådana barnsliga tankesätt och motiver passa endast folk med kvinnlig karaktär men inte män av min ras.

Varken fruktan eller samvetsksamhet håller ömhet för någon led mot svärnande handlingar. Endast hämndkänslan, jag önskar bli hämnad för de oförrätter, dessa inkärskare av mina faders egendom tillfogat mig, då de begagnat sig av min främlings i främmande land för att bemäktiga sig min egendom. Att hämnas på dem, driva bort dem från mina faders gård och bringa dem till tiggerstaven, det är min önskan och drivkraft till min handling.

Och detta var, varför jag, en flykting från rättvisan, kom tillbaka från min lilla landsflykt, vid första underrättelsen om att mina faders egendom var i händerna på främlingar — kom tillbaka för att trotså den, även döden i galgen, endast för att rycka min egendom ifrån dem. Och detta var, varför jag, så snart jag fick höra att jag hade en son, beslutat att nedskrivna denna redogörelse.

Jag har anlagt vara död och begravat dessa tjugi år, och en annan man, min fiende och mitt offer, trodes vara min mördare och ha flytt från lagens hämnd. Saken var just motsatt till vad den förmodades vara. Det var den andra, som var död, och jag, som dödat honom, var en flykting under hans namn i främmande land.

Den mannen, Marmaduke Murdochson, och jag hade en häftig tvist — om en kvinnas naturligtvis. Från Evas dagar ha kvinnorna alltid stått till det värsta bräket här i världen. Murdochson hade tilläts sig liden, stora friheter med den där kvinnan, som tillhörde mig. Det angår ingen vem hon var. Det är tillräckligt, att hon tillhörde mig.

Han sköt med sig själv och sin oemständighet. Jag visade, att han ljög i detta fall, och jag sade honom det. Han utmanade mig ögonblickligen. Vi kommo överens om att mötas utan vittnen.

Men först red jag hem i nattens storm och mörker för att göra mig fri från den kvinna, som förorsakat detta bråk. Jag hade för övrigt ett gammalt ägg till henne. Några år förut hade jag först träffat henne i Maryland. Hon var vacker, och jag blev galen i henne samt önskade äga henne. Jag vann hennes tycke, men snart fann jag, att jag antingen måste avstå från henne eller göra henne till min hustru. Hon ville inte lyssna till några andra förslag, och som jag var galen i henne samtyckte jag att ta henne till äkta. Jag kunde inte hjälpa det. Hon tvang mig till giftermål.

Alltså gifte jag mig med henne, men jag förlikte henne aldrig. Ganska snart lednade jag på henne, och då hatade jag henne för att hon fastställt mig med aktsamhets band.

Den gången hade jag en giftig anledning i Murdochsons skryt, och därför för jag henne och befridde mig från henne — såsom jag trodde för alltid. Men låt detta gå för närvarande.

Nästa morgon begav jag mig till Wolf's gap för att infinna mig på mötesplatsen. Murdochson var där före mig. Jag hade inte haft för avsikt att möda honom. Jag hade ämnat att möta honom i en ärlig strid och väkat mitt eget liv mot hans. Men jag såg honom stå där kall och frisk, hörde honom skratta och säga:

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RADGIVAREN

"GODA RAD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män skrädda sjukdomar, deras följder, förebyggande och hur de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systematiskt blivit försvagade genom utsvärningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bli återställda till fullkomligt hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken skänkes alldeles gratis och portofritt i följande omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

en riktig självständig apokalyptiska av det slag som kommer biödet att ställa och häret att resa sig på dem, som höra den berättelse.

Samma natt vadade jag på nytt över floden, och innan morgonen var jag ett gott stycke på väg norrut. Strax före solnedgången befann jag mig på stranden av en bred flod i en undanrömd trakt. Här, fastän det var mitt i vintern, klädde jag av mig, tog ett uppräckande bad och klädde på mig minna egna kläder, som jag hämtat på Gryphynshold. Därpå sammanträdde alla män i lägen och kunde några stora stenar i mitten och kastade ut talitsamman så långt jag kunde i den djupa floden. Jag såg hur bytet häftigt sjönk. Därpå steg jag åter till häst och red längs flodstranden, tills jag kom till en stad. Här intog jag frukost lämnade min häst i utbyte mot en annan, utvilad, och fortsatte till jag på detta sätt ankom till Richmond.

Nyheter spredos inte så till den tiden. Dessutom undvek jag tillfälligt, och öppna landsvägar överallt, där jag först färdats fram, begagnade alltid avsedda liggande vägar och tog endast in på obetydliga, undanrömda värdshus och fortsatte att byta hästar till jag på detta sätt ankom till Richmond.

Jag tog passage på en skonare till Baltimore, dit jag åkome efter en väcka resa. Det var i Baltimore som jag först hörde några nyheter från Gryphynshold.

Berättelsen om "tragedien vid Wolf's Gap", såsom rubriken lät, hade just hunnit till staden och publicerats i tidningarna. Folket på gatorna och i hotellet och värdshusen diskuterade den livligt, och ända framför den rostiga järnkaminen i det lilla värdshuset, där jag för försiktighets skull tagit in. Naturligtvis lyssnade jag till vad man sade. Och en omständlig, välmående tok, som såg att jag var intresserad, berättade mig allsammans utförligt, även mer än jag själv visste eller kunde veta om saken.

Han berättade för mig, att överste Marmaduke Murdochson, som var en av de värsta missdådare i hela världen, hade enlevat fastsmitt till en aktningsskild och var nu i Gryphynshold, just i det ögonblick då de sista nämnda stod i begrepp att gifva sig. Huru därpå Mr. Gryphyn hade utmanat överste Murdochson, och att de två hade mötts för att utkämpa den gamla vitten. Men att överste Murdochson synbarligen hade givit sig i förtid och dödat sin motståndare, och därpå för det obegripeliga sätt tillfugt liket samt flytt ut i landet.

— Likväl, tillade min berättare, hade coroners jury funnit Marmaduke Murdochson skyldig till mord, och guvernören har utfäst en beviljning för hans gripande.

— Och vad har blivit av den unga kvinnan, som var orsaken till all denna uppståndelse? frågade jag. Jag kände en viss nyfikenhet rörande Desolées öde.

— Ah, hon är också försvunnen. Hon flydde med överste Murdochson. Men här ha vi Baltimore Watchman, som innehåller alla detaljer om tillräckligen. Ni kan själv läsa om det, tillade min nya vän och räckte mig tidningsnumret för föregående dag.

Jag tog det och läste allsammans när jag blev ensam. Min tankar synsättas sig med Desolées öde. Jag undrade, huruvida hon omkommit under den svåra stormen på natten och om hennes lik fallit i rivinen, där de aldrig skulle kunna återfinnas.

Tillika fann jag nu, då det pris blivit satt på Murdochsons fängslande, att jag måste hastigt bege mig i väg och lägga ögonen mellan mig och rättvisans handlangare, ty ehuru jag visserligen icke var Murdochson, kunde det fortsätta sökande efter honom upplaga hela sanningen i äveende.

Utan att giva henne tid att återhämta sig, rusade jag upp för trappan till mitt rum, läste till dörren och samlade hastigt ihop alla pengar och juveler jag hade i min chifffonier — flera tusen dollars i sedlar och värdefulla diamanter — samt stoppade allt på mig. Därpå packade jag med en gång kläder i en kappsäck och smög mig ned till baktrappan samt var ute igen. Jag fann hästen där jag lämnat honom, sprang upp i sadeln och flydde.

Ha-ha-ha! Jag har skrattat många gånger sedan, då jag hört, hur min v. a. i n. a. d. uppträtt på Gryphynshold vid middagstid, åtskilliga timmar efter det mitt lik blivit funnet på duellplatsen vid Wolf's Gap. Det var

Ja, jag var otroligt rik — rullade i guld, såsom negerns säga. Med min framgång var av det slag, som av sig själv förbyttes i nederlag. Det är likt kapplöpningsskådet, som vinner så ofta, att ingen vågar sätta en annan häst emot honom.

När jag blev för väl bekant i London, brödde jag mig inte om att förlora eller förlora förlora för att återställa de andras förlorade tro på lycka.

kan, jag begav mig hastigt till en annan plats, dit ryktet om min oerhörda tur ännu icke hunnit. Sålunda för jag från London till Paris, från Paris till Baden, därifrån till Hamburg, och efter, varannat till alla städer på kontinenten, och slutligen återvände jag efter tjugi års frånvaro till London, där en annan generation hade hunnit växa upp, och där mina forna framgångar voro försvunna. Jag var rik nog för att draga mig tillbaka, men jag kunde lika lika bli utandad. Jag började för andra gången i London och gjorde samma rund över kontinenten men utan samma lysande resultat som förr. Jag hade vunnit europeisk ryktbarhet och detta var på visst sätt emot mig. Dessutom började jag bliva gammal och jag hade ådragit mig en obotlig sjukdom.

Jag var fyllda fyrtiofem år, då jag gifte mig med Desolée Dubois, och femtio år, då jag lämnade mitt hem. Tjugi års landsflykt bragte mig till den ålder av tre tjugi och tio, som såg mina gränser för minnas liv. Den långa frånvaron från mitt hem, förlusten av min hälsa, men mer än allt övrigt grämlens över min minskade tur gjorde mig livet outhärdligt i Europa och ökade min längtan att åter Amerika och mitt fädernesland. Likväl är jag inte säker på, hur länge det skulle ha dröjt, innan jag ställt mina planer i verket, om icke jag genom en ren händelse fått kunskap om att mitt häst och mitt gods, Gryphynshold, fallit i främmande händer.

Jag fick veta det på följande sätt: Jag satt vid ett av bordet i Simpson's kafé i London en dag, då namnet "Sir David Wynne Griffith" uttalades i ett sällskap vid ett bord i min närhet, och tilldrog sig min upmärksamhet. Jag visste att det var namnet på en walesisk baron, en ättling till en äldre gren av vår familj, vilken jag hade därför att den moderniserat sitt namn. Jag lyddes på vad de sade:

— Ja, på en äldre man, som tydligt visade om baronen i fråga, ja, han var fattig nog, då han ärvde titeln för tjugi år sedan, men lyckligtvis för honom hade en vid skiljakt till honom i Amerika just blivit dödad i ett uppträde där och som han dog utan att ha gjort sitt testamente eller efterlämnade familj, började man annonsera efter arvingar. Sir David, som fann, att han var närmast släkting, svarade på annonseren och kom i besittning av björnkungen utsvärighet. Han sålde den för ett bra pris till en rik kaban, som tycktes ha mer pengar än han kunde göra av med. Och med köpesumman löste baronen intekningarna i sin färdnär och betalade sina övriga skulder.

Efter detta blivit sagt reste sig de samtalade och lämnade kafé. Jag kan icke beskriva, med vilka känslor av hat och förbittring de ord jag hört fylde mig — att mitt och mina faders gods fallit i händerna på främlingar. När jag blivit en smula lugnare reste jag mig och skyndade mig de personer, som jag hört samtalat om detta ämne. Men de hade alla redan skingrats ute på gatan. Då fattade jag mitt beslut att fara hem så fort jag kunde och driva bort inkärskarna ur mitt fädernesland.

Det var mitt i vintern, en synbarligen olämplig tid för att fara över oceanen och min sjukdom hade tilltagit i häftighet, vilket gjorde mig ännu mer ur stånd att utåtrada resans besvärigheter. Men denna omständighet, långt ifrån att avskräcka mig, endast påskyndade mitt beslut. Jag steg ombord i Southampton den första januari och ankom till New York den femtonde. Resan hade snarare gjort mig gott än försvagat mig. Jag drojde icke i staden utan tog genast en ångbåt till Richmond, Virginia, och därifrån för jag vidare med diligensen. Slutligen köpte jag mig en god häst och fortsatte färderna på detta sätt med nödiga uppehåll, till jag nått Kirk's färja. Där lämnade jag

Fritt till Sädana Som Lida av Astma och Höfeber.

Fritt försök av en metod som vilken som helst kan begagna utan oökvämlighet och förlust av tid.

Vi hava en metod för kontrolländring av astma, och vi önska att ni förklarar denna metod på ett bekant sätt. Sådant som ett sjukdomsfall har varit ett långvarigt eller ett nyttigen tillkommet sådant, om det presenterar sig i form av kronisk astma eller höfeber borde ni efterse detta fritt försök av vår metod. Klimat, ålder eller fysikaliska förhållanden i fråga om vår metod effektivitet då det gäller att bota kronisk astma eller höfeber.

Vi önska skriftligt sända vår metod till alla, som önska sig en behandling, inskrifning, opiumpreparat, ångor, "patent" etc., och viast sig vara garanterade. Vi önska på "vår egen bekantnad" visat att vår metod är avsedd att bota kronisk astma och höfeber, allt resande och alla paroxysmer.

Detta fria anbud är alltför viktigt att på förbehåll en enda dag. Skriv namn och adress på ett stycke papper, och sänd till oss. Avsedd endast sedan dess tillkommet. Gör det i dag — Ni behöva till och med icke betala postkost.

FRONTIER ASTHMA CO. Box 1989D
Siagara and Hudson Sts. Buffalo, N. Y.
Sänd fritt försök av vår metod till:

Farm och Hem.

HUR MAN LÄTTAST TVÄTTAR ULL.

Att tvätta ull är ett ofta mödosamt och besvärligt arbete. Tänker man karda och spinna ullens själv, behöver den ju ej tvättas, ty det går ju mycket lättare att spinna otvättad ull, men jag menar, som skola smicka sig till till fabrikt för att få den spunnen där. Ty tvättat man ullens hemma, så är det ju ej så mycket som "vågar bort" av den och så blir det ju billigare att tvätta själv än kosta på tvätten på fabriken.

Ett enkelt och lättvindigt sätt att få ull ren är att stoppa ull i säckar och lägga dessa i vatten. Bäst är om man kan tvätta den i en sjö, ty sjövattnet har stor förmåga att lösa upp smuts. Alltong, sedan ull blivit blött, börjar man på att raska på ullsacken av alla krafter, med ett klapprätt slår man på säcken och bearbetar den. När man sedan sköljer ullsacken i flera renna vatten, utbreddes ull på såll att torka. Därvid får man vara noga att riva itu alla velkar, som den våta ullens bildar, så att all ull får torka ordentligt. Så underligt det än låter blir ull ren genom detta tillvägagångssätt utan säckar och tvål fullkomligt ren och vacker.

TILLVERKNING AV OSTLOPE I HEMMET.

Många, som göra sin ost själva i hemmet bruka för det mesta köpa sitt behov av ostlope. En sådan vara kan man ju också utan ett öres kostnad göra själv i hemmet förutsatt att husmodern har tillgång på "löpmagen". Som bekant kan man av löpmagen i en spadkväl det bästa ostlopet, man kan önska sig. Ett obestridligt villkor för att det skall lyckas är att kalven som man slaktat aldrig förtärt stråfoder. Sedan löpmagen uttagits ur djuret, sköljes den i flera vatten, så att den blir fullkomligt ren. Därefter saltas den

min egen häst och hyrde en annan, men vilken jag red fram mot Gryphynshold med den lilla äden, att jag skulle så ihjäl inkärskarna. Jag begagnade icke färjan utan vadade över floden. Jag fruktade att bli sedd och ickeså till Wolf's Gap, innan jag haft tillfälle att inspektera min egendom och dess innehavare.

Natten hade inträtt med moln och dimma. Den påminde mig om en annan natt, den sista jag tillbragt på den gamla platsen — och då stod det plöjligt för mig, att detta var själva årsdagen av min flykt från Gryphynshold för tjugoför år sedan. Det hade även — för att göra likheten ännu mera slående — börjat häftigt snöa, då jag kom fram till en timmerhydda vid randen av skogen. För mer än tjugi år sedan minde jag densamma såsom bostad åt en gammal negerkvinna vid namn Rishap eller Jenny, såsom hon också kallades, vilken varit min sköterska under barndomsdagen. Naturligtvis visste jag inte om hon var levande eller död vid det här laget. Hon måste, ha varit omkring sjuåttio år gammal då jag flydde min väg, men negern levade ofta till mycket hög ålder. Kan jag var hon ännu i livet.

Jag såg en ljuslutt genom en springa i dörren, varför jag hastigt hoppade av hästen och band honom vid ett träd samt gick tytt till dörren och lysande vid springan.

Men jag kunde ingenting höra. Jag kände på läset, och fann att dörren gick upp. Jag sköt försiktigt upp den och tittade in. Ljuset kom från en brasa i spisen, och vid dess sken kunde jag se en gammal negerkvinna, som satt på en stol framför elden.

Jag visste att om det var Rishap, kunde jag låta på henne. Om det var någon annan negers behövde jag ju inte ge mig tillkänna. Därför sa jag halvdygt hennes namn.

— Mamma Rishap!
— Ah, vems röst var det? Det var likt — det var likt — munnade kvinnan.

Då steg jag fram till elden och låt henne se mig samt sade:

— Rishap, kännor du inte igen mig?
— Ah, är det ni, unga massa, som har kommit hem till sist? Jag visste väl jag, att jag skulle få se er på gång till innan jag dog, sade kvinnan till min stora häpnad.

— Vad, Rishap? Trodde inte du liksom alla andra, att jag var död och begravnen?

— Nej, unga massa, inte jag, inte Rishap. Det där liket kanske kunde bedra alla andra i synnerhet som huvudet var av och liket har era kinder, men inte mig, unga massa!

— Har du sagt något, att det inte varit mitt lik? frågade jag med nyfikenhet.

— Vem? Jag? Vad tar ni Rishap för? Nej, unga massa, jag har troget förvarat er hemlighet, för jag visste att det skulle vara en hemlighet. Så de begravde det där liket liksom det varit ert och satte en sten på gravsten.

(Forts.)

FOR EDER HALSA.

När Ni behöva medicin, kom till oss till oss. Vi ha alltid fullständigt lager av friska, tillförlitliga läkemedel och äro våra priser måttliga. Vi föra också de bästa och värdigaste patentmediciner, blodläkare, gummivarer, alla slag sjukhusbehör o. s. v.
SHANAS DRUG STORE
A. Shanav, Apotekare och Druggist
842 Main St. Huset av Duffies ave. Telefon 56 213

in och lägges att torka. Bäst är om torkningen kan ske i det fria. Den tillgär så, att man lägger löpmagen på ett rent bräde och låter detta stå i solen. När hagen torkat så att den kännes stel och torr, lägges den i omkring i quart vatten. Detta får nu stå och draga i tre a fyra dagar, då ostlopet är färdigt att tagas i bruk. Nu låter man löpmagen äro torka och saltar den, varför den kan sparas en längre tid tills man behöver mera ostlope, då den åter lägges i vatten. På detta sätt kan man använda en löpmage många gånger, tills man ser att all "must" dragits ur den. Man skall nu inte tro att det hemgjorda ostlopet på något sätt är sämre än det köpta, ty detta är tillverkat även av löpmagar. När man förvarar ostlopet är bäst att ha det i absolut väl korkade buteljer, om det skall stå sig.

Lökäda.

Till smörgälsbordet är en Lökäda en av många omycket smärakt. Den lagas på följande sätt: En form smörjes väl, och i denna nedlagges 2 a 3 stora lökar, vilka skurits i tunna skivor. Löken nedlagges i ett tunnt lager och däröver ströas något socker samt litet riven ost. Därpå ett nytt lager lök o. s. v. Över översta lagret lög lägges, sedan detta beströts med socker och ost 2 matskedar smör, varpå ett lager rivdört påfylls. I. A. den sättes i ugn. När det översta lagret blivit brynt, slås en matsked bifsteksa över, och lädan får stå i ugnen i ytterligare 10 minuter. Serveras varmt till smörgälsbordet.

Kroketter.

Man gör en redning av smör, mjölk, muskotblomma, salt och vitpeppar, blandar hackat kalvkött friskt i smör i denna redning och gör små kroketter, doppa dessa i ägg och rivebrot och steker dem.

Gammal potatis blir bättre, om man till vattnet, var den kokas, tillsätter litet socker.

Kakor, förvarade i burk, hindras från att ligga och bli dåvna, om en tjock skiva bröd lägges ner i burken. Denna skiva skall förnyas var tredje dag.

Endast hälften så mycket socker så mycket socker som vanligt behöves för att söta kokfrukt, om sockerret tillsättes efter kokningen och icke under densamma.

Ost bibehålles färsk, om man sveper kring den en handduk, doppad i ättika och väl urvriden. Förvaras på kallt ställe.

Applesuckat. Äpplen skalas och skäras fria från kärnhuset. Kokas med så litet vatten som möjligt, tills det blir ett stadigt mos. Därefter passeras moset genom durslag och väges sedan. Till varje pound mos tagas ett kvarts kilo socker, som röres ned i moset. På sedan stå ett dygn och kokas därefter under flitig omrörning, tills det är hårt som gelé, då det hålles upp i små gelebrakar.

En god ragout får man av 1 lb. köttrester, 1 lb. kokt och därefter stekt potatis, ½ lb. tomatosa, persilla, salt, och litet smör. Om man vill ha rikligt delikat ragout, skall man koka ½ lb. rött skinka, som är skuren i småbitar. När den är ungefär färdig har man i skivorna av en kokt morot och litet champignon. En sås lagad av smör, en liten sked mjöl, salt och peppar utspädd med en stor kopp buljong samt litet citronsaft.

DEN KULINARISKA GNISTAN.

Alla både möjliga och omöjliga människor (speciellt kvinnor) kunna som vi veta, laga mat, men ej alla duga till att laga god mat — kan säkert bland tusen —. Därtill erfordras ej blott att att ha praktiserat i så

I en liten bok om poison ivy, som utgivits av Field Museum of Natural History rekommenderar Dr. James Mc Nair ett nytt medel mot position ivy, som lär vara mycket effektivt. Det är en lösning av ett järnsalt, järnklorid (ferriklorid), som har den egenskapen, att det gör växtens giftämne olösligt och därmed ofarligt. Många människor ha denna förmåga, men järnklorid tycks vara det bästa, säger Dr. Mc Nair. En del järnklorid (eller tvätt upp i tio delar alkohol) och tio delar vatten, och vätskan påstrykes huden och låses torka. Lämpligt är att göra påstrykningen, innan man ger sig in i en skog, eller på en plats där poison ivy växer, men det går också bra att stryka på medlet efter det man kommit i beröring med växten. I de alla flesta fall är medlet fullständigt effektivt.

Canada Tidningens Tryckeri

rekommenderas för utförande

av allt slags tryck såsom

TIDNINGAR, BÖCKER, BROSCYRER,

PRISKURANTER, LINJETRYCK m. m.

AFFÄRSTRYCK,

i en eller flera färger.

Förstklassigt arbete.

Billiga priser. Snabbt utförande.

Stort lager PAPPER, KARTONGER,

KORTBLANKETTER, KUVERT m. m.

325 Logan Ave.

TEL. A9011